

ORĘDOWNIK URZĘDOWY

powiatu tczewskiego.

Nr. 15.

Tczew, dnia 10-go kwietnia 1924 r.

Rok V.

Przedpłata:
miesięcznie 4000000, — mk.

ORĘDOWNIK POWIATOWY
wychodzi co czwartek.

Ogłoszenia
przyjmuje się za opłatą
40000 mk za 1-łąm wiersz
milimetrowy.

Administracja Wydział Powiatowy Tczew.

Telefon nr. 40 i 60.

Treść:

146. Zastosowanie ustawy z 11. 8. 1923 r. Dz. Ustaw Nr. 92 poz. 721 do przepisów przewidzianych ustawą o ubezpieczeniach.
147. Ochrona wioseuna rybostanu we wodach Województwa Pomorskiego.
148. Unormowanie taryfy opłat za badanie mięsa i trychinoskopji.
149. Rozporządzenie weterynaryjno - policyjne przeciwko zarazie stadniczej u koni.
150. Urzędowanie Wojewódzkiej Komisji dla badań podjazdów mechanicznych oraz egzaminowania kandydatów na kierowców.
151. Zakaz przedstawień oddziałujących na uczestników przez sugestię, hipnotyzę itp.
152. Termin odszkodowań przez Rząd Stanów Zjednoczonych Ameryki rodzinom poległych żołnierzy armji Stanów Zjednoczonych.
153. Zaopatrzenie się obcokrajowców i Optantów we właściwe wykazy osobiste.
154. Kurs podkuwaczy w Toruniu.
155. Ustalenie składek do ubezpieczenia urzędników prywatnych włącznie 20 proc. dodatku na pokrycie dodatków drożyznianych do rent.
156. Pomieszczenie dla eksmisjonowanych robotników.
157. Regularne donoszenie zmian stanu rezerwistów przez urzędy gminne i urząd miejski w Tczewie.
158. Przydzielenie Strzelnicy, Stanisławia i Szpegawy do pierwszego obwodu kominarskiego.
159. Sprzedaż koni wojskowych.
160. Stwierdzenie zarazy u świń w Roszcziszewie.
161. Wysiedlenie z pasa granicznego Czubika Siemianowa, mieszkańca wsi Snowidowicze, pow. Sarnieński.

146)

Odpis.

MINISTERSTWO PRACY
I OPIEKI SPOŁECZNEJ
Nr. 411/VIII.

Przedmiot: zastosowanie ustawy 11/VIII. 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92. p. 721) do przepisów przewidzianych w ustawach o ubezpiecz. społ.

Warszawa, dnia 23 lutego 1924 r.

Do Wyższego Urzędu Ubezpieczeń.
w Toruniu.

Odpowiadając na pismo z dnia 5 lutego 1924 r. nr. 101-24, Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wyjaśnia, że ustawa z dnia 11. 8. 1923 r. zmieniająca niektóre przepisy karne, obowiązujące w województwach poznańskim i pomorskim oraz

górnosląskiej części województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. nr. 92 p. 721) stosuje się do kar pieniężnych przewidzianych ordynacją ubezpieczeniową z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. R. Niem. nr. 42) oraz ustawą z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych i to bez względu na to, czy kary te nakładane są przez sądy, czy urzędy ubezpieczeń czy też organy instytucji ubezpieczeniowej a także, czy pieniądze z kar wpływają do Skarbu Państwa czy też do kasy instytucji ubezpieczeniowej. Zorównno bowiem sam napis ustawy z dnia 11. 8. 1923 r. oraz i rozporządzeń wykonawczych, jak i brzmienie artykułu 1-go teje ustawy przez wyszczególnienie poszczególnych rodzajów kar pieniężnych (kary sądowe, administracyjne, porządkowe, dyscyplinarne) jak nie-

mniej ogólne sformułowanie zasady, iż idzie o grzywny „zawarte w ustawach i rozporządzeniach” bez żadnych ograniczeń poza warunkiem, że mają być ogłoszone przed dn. 9. 1. 1919 r. — wskazują, że ustawa z dnia 11. 8. 1923 r. stosuje się do wszelkich ustaw szczegółowych te materje normujących i zbyteczne są specjalne ustawy, normujące zastosowanie tej ustawy ogólnej do każdej z ustaw szczegółowych, a powyżej wymienionych. Ponieważ ordynacja ubezpieczeniowa z 19 lipca 1911 r. oraz ustawa z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych czynią zadłość, co do wymaganego terminu ogłoszenia, warunkowi art. 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. przeto ta ostatnia ma zastosowanie do grzywien i kar w tych ustawach przewidzianych. Co się tyczy zastosowania stałej jednostki (franka złotego) do wymiaru najniższych i najwyższych granic kar pieniężnych oraz stałego wymiaru kar pieniężnych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21-go stycznia 1924 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych, karno-administracyjnych i niektórych skarbowych, oraz w przepisach porządkowych i dyscyplinarnych, tudzież w przedmiocie zastosowania złotego polskiego (franka złotego) do obliczenia niektórych złotych kwot (Dz. U. R. P. nr. 9. poz. 89) to podstawy prawne tego zarządzenia podane są na wstępie powyższego rozporządzenia a mianowicie, o ile idzie o kary, które wpływają do Skarbu Państwa, to waloryzacja uzasadniona jest postanowieniem art. 1 ustawy z dnia 6. 12. 1923 r. Dz. U. R. P. nr. 127 poz. 1044 zaś o ile idzie o kary, które wpływają do kasy Zakładów ubezpieczeń to opiera się ona na postanowieniu art. 9 ust. I. tejże ustawy, gdyż te są w tym wypadku dochodami instytucji publiczno-prawniczej w rozumieniu tegoż artykułu. Poza tem odnośnie do tego punktu ma zastosowanie uprawnienie wymienione w ust. II. art. 1. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. nr. 7. poz. 64), którego wykonywaniem jest omawiane Rozporządzenie Rady Ministrów odnośnie do kar pieniężnych jako przedmiotów sporów dochodzonych sądownie.

Nadto Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej wyjaśnia dodatkowo, że o ile chodzi o kary za ległe — to kwoty wymiaru kar, przewidzianych w ordynacji ubezpieczeniowej i ustawie o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

1. po raz pierwszy ustalone zostały w markach polskich ustawa z dnia 20 listopada 1919 r. Dz. U. R. P. nr. 91-492,

2. następnie zostały podwyższone 10-krotnie ustawą z dnia 18. 3. 1921 r. Dz. U. R. P. nr. 31 p. 181; normy te obowiązywały od dnia 7 maja 1921 r. do dnia 6 października 1923 r.

3. potem ustawa z dnia 11. 8. 1923 r. Dz. U. R.

P. nr. 92 p. 72 przyczem przez „kwoty pierwotne” w rozumieniu art. 1 jedynie tej ustawy uważać należy pierwotne kwoty marek niemieckich wzgl. polskich oznaczone w ustawach i rozporządzeniach wydanych przed 9 styczniem 1919 r. bez uwzględnienia podwyżki prowadzonej ustawą z dnia 18. 3. 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 31 p. 181), to znaczy, że postanowienie § 7 ust. I. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22. 10. 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 109 poz. 858) nie mają zastosowania do b. dzielnicy pruskiej odnośnie do ustaw i rozporządzeń wydanych przed datą, od którego zaczęła obowiązywać ustawa 18. 3. 1921 r.

Stawki te obowiązywały od dnia 8 października do dnia 31 grudnia 1923 r.

4. Wreszcie § 1 i § 2 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 135 p. 1121) podwyższył je 50-krotnie. Normy te obowiązywały od dnia 1 stycznia 1924 r. do dnia 1. lutego 1924 r.

Za Ministra:

w z. (—) Dr. Adamczyk,
Dyrektor Departamentu.

Ogłasza się.

T c z e w , dnia 25 marca 1924 r.

U. U. 256-24.

Starosta.

147)

Obwieszczenie.

Ochrona wiosenna rybostanu w wodach Województwa Pomorskiego.

Na podstawie art. 106, 107, 110, 114, Ustawy o rybołóstwie z dnia 11. V. 1916 r. oraz art. 14, rozporządzenia policyjnego Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29. III. 1917 r. zarządzam dla wód województwa Pomorskiego co następuje:

1. Tarliska ochronne na terytorjum Województwa Pomorskiego wyznaczone w obwieszczeniach prezesów rejencji gdańskiej z dnia 10 IV. 1917 r. (Dz. Urz. str. 269) i rejencji kwidzyńskiej z dnia 11. IV. 1917 r. (Dz. Urz. str. 210) zachowują nadal swoją ważność.

Wykonywanie wszelkich połowów w obrębie tarlisk ochronnych jest wzbronione w czasie od godz. 6 rano 15. kwietnia do godz. 6 wiecz. 14 czerwca każdego roku.

Zastrzegam sobie prawo udzielania w poszczególnych wypadkach pozwoleń na wykonywanie połowów w obrębie tarlisk ochronnych.

2) Wiosenna pora ochronna dla wód otwartych obejmuje czas od godz. 6 rano dnia 15 kwietnia do godz. 6 wieczorem 26. maja każdego roku.

W czasie pory ochronnej dozwolony jest połów ryb poza obrębem tarlisk ochronnych jedynie i za pomocą narzędzi t. zw. spokojnego połowu.

3) Wobec powyższego znosi się niniejszem art.

2 obwieszczenia rejencji Olsztyńskiej z dnia 7. IV. 1917 r. dotyczącej wiosennej pory ochronnej, ustęp do § 14 rozporządzenia policyjnego w obwieszczeniu rejencji gdańskiej z dnia 10. IV. 1917 r. dotyczący wiosennej pory ochronnej art. 2 obwieszczenia rejencji kwidzyńskiej z dnia 11. 8. 1917 r. dotycz. tarlisk ochronnych i art. 4 tegoż obwieszczenia, dotycz. wiosennej pory ochronnej.

Wojewoda Pomorski:

w z. (—) Dr. Woyda.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 27. marca 1924 r.

St. 3751/24.

Starosta.

148)

Obwieszczenie.

W myśl tut. rozporz. z dnia 14. 1. 24 r. L. dz. II. h. 5099-23 w przedmiocie unormowania taryfy opłat za badanie mięsa i trychinoskopji podaje do wiadomości, iż przeciętna cena żyta po myśli wspomnianego rozp. ustalona została na 8,750.000 mk. słownie: Osiemmiljonów siedemsetpięćdziesiątyściu marek za 100 funtów żyta.

Cena powyższa, odnośnie do obliczenia norm taryfy za badanie mięsa i trychinoskopji, obowiązuje na cały miesiąc kwiecień 1924 r.

Toruń, dnia 4. kwietnia 1924 r.

Za Wojewodę:

(—) Dr. Gracz.

Ogłasza się.

Rozp. p. Wojewody Pomorskiego z dnia 14. I. 1924 r. jest obwieszczone w Orędowniku Urzędowym nr. 3 poz. 20 str. 10.

Tczew, dnia 7. kwietnia 1924 r.

Wp. III. 3195/24.

Starosta.

149)

Rozporządzenie weterynaryjno-policyjne

Dla ochrony przeciwko zarazie stadniczej u koni na zasadzie § 18 i nast. Ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 r. (Dz. Ust. str. 519) oraz § 233 i nast. rozp. wykonawczego do powyższej ustawy z 1. 5. 1912 r. (R. i St. Anz.) rozporządzam co następuje:

§ 1.

Tworzy się obwód obserwacyjny na powiat tczewski i północną część powiatu Gniewskiego, ograniczoną na południe linją Wierzycy.

§ 2.

Na wyóz ogierów powyżej 1 roku i klaczy powyżej 2 lat z obwodu podanego w § 1 potrzebne jest zezwolenie Starosty. Pozwolenie takie może

być udzielone jedynie na podstawie świadectwa powiadowego lekarza weterynaryjnego, stwierdzającego wykluczenie zarazy stadniczej jakoteż podejrzenie o nią:

§ 3.

W obwodzie tym zakazuje się stanowienia klaczy i dopuszczenia ogierów do klaczy. Właściciele zwierząt obowiązani są także zarządzić środki, aby uniemożliwić stanowienie koni.

§ 4.

Wszystkie ogiery w obwodzie podanym w § 1 podlegają rejestracji, prowadzonej przez wójta i winne co 2 tygodnie być zbadane przez powiatowego lekarza weteryn. na koszt strony. W tym celu obowiązani są właściciele ogierów powyżej 1 roku zgłosić ich u wójta w celu zarejestrowania w terminie dwutygodniowym od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Urzędowe badanie ogierów licencjonowanych, czyli uznanych przez Związek hodowlany jako rozplodowych uskutecznia się na koszt Skarbu Państwa.

§ 5.

Uchyla się jarmarki na konie w Tczewie, Gniewie i Pelplinie.

§ 6.

Przekroczenia podlegają karom przewidzianym w § 74—76 ustawy pomorowej z 26. 6. 1909 r.

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toruń, dnia 20. marca 1924 r.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 2. kwietnia 1924 r.

St. 3986/24.

Starosta.

150)

Obwieszczenie.

Wojewódzka Komisja dla badań pojazdów mechanicznych oraz egzaminowania kandydatów na kierowców będzie urzędowała w kwietniu: 1 i 15, w maju: 2 i 20 w Toruniu, Pp. Sołtysi i przelazeni obsz. dworskich ogłoszą to w zwyczajny sposób.

Ogłasza się.

Tczew, dnia 2. kwietnia 1924 r.

St. 3976/24.

Starosta.

Okólnik nr. 139

Dot. przedstawień, oddziałujących na uczestników przez sugestję, hypnozę itp.

Zdarzają się wypadki, że miejscowe władze policyjne pozwalają na odbycie przedstawień publicznych, na których oddziałuje się na człowieka przez sugestję, hypnozę, magnetyzm i podobne metody.

Przedstawienia takie są bardzo szkodliwe dla stanu psychicznego słabych organizmów ludzkich.

Wskazując na rozporządzenie prusk. Min. Spraw. Wewn. z 12 maja 1881 r. (M. Bk. str. 170) i 2 lipca 1903 (M. Bk. 179), zakazujące udzielania pozwoleń na tego rodzaju przedstawienie, wzywam p. Burmistrza i pp. Wójtów do ścisłego przestrzegania.

T c z e w, dnia 21 marca 1924 r.

St. 3397/24.

Starosta.

Komunikat

w sprawie odszkodowań wypłaconych przez rząd St. Zjednoczonych Ameryki rodzinom poległych żołnierzy armii Stanów Zjednoczonych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że ustawa Stanów Zjednoczonych w tej mierze z dnia 6. 10. 1917 ustala termin 5-letni od daty śmierci żołnierza, w przeciagu którego czasu osobom zainteresowanym przysługuje prawo ubiegania się o przyznanie odszkodowania z powyższego tytułu.

Ustawa ta upoważnia jednakże Dyrektora Biura Weteranów do przedłużenia terminu tego do lat sześciu od daty śmierci.

Wobec upływu już 5½ lat od czasu skończenia się wojny, zbliża się ku końcowi przewidziany ustawą termin wnoszenia pretensji. Dla uratowania więc spóźnionych pretensji strony zainteresowane, winny niezwłocznie, dla tymczasowego ich zabezpieczenia wnieść podanie wprost do U. S. Veterans Bureau w Waszyngtonie, poczem już w drodze formalnej czynić dalsze starania za pośrednictwem Konsulatów bądź amerykańskich w Polsce, bądź polskich w Ameryce.

T c z e w, dnia 27 marca 1924 r.

St. 3743/24.

Starosta.

Obwieszczenie.

Zaopatrzenie się obcokrajowców i optantów we właściwe dowody osobiste.

Ze względu na stwierdzenie licznych wypadków przebywania obywateli państw obcych na terytorjum tutejszego powiatu bez wszelkich legitymacji i dowodów osobistych przypominam ni-

niejszym, że rozporządzenie niemieckie dot. dalszego uregulowania obowiązku paszportowego z dnia 21. 6. 1916 Dz. U. Rzeszy z 1916 nr. 143) względnie rozporządzenie w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 21. 6. 1916 dot. dalszego uregulowania obowiązku paszportowego. Dz. U. Rzeszy niem. str. 599) z dnia 10. 6. 1916 r. obowiązuje nadal.

Art. 2. danego rozporządzenia brzmi: Każdy obcokrajowiec, który przebywa na terytorjum Rzeszy jest zobowiązany się co do swej osoby wylegitymować paszportem.

Postanowienie art. 2 odnosi się również do optantów na rzecz Niemiec, którzy na skutek dokonanej opcji przed polską władzą administracyjną I. instancji utracili obywatelstwo polskie.

Winni wykroczenia z postanowień powyżej naprowadzonych ulegną w drodze administracyjnej na mocy § 132 ustawy o ogólnym zarządzeniu kraju z dnia 30. 6. 1883 łącznie z §§ 2—6 rozp. Rady Ministrów z dnia 17. 12. 23 r. w przedmiocie zmian w kwotach pieniężnych, określonych w przepisach karnych karnoadministracyjnych i niektórych skarbowych oraz przepisach porządkowych i dyscyplinarnych. Dz. U. R. P. nr. 132 poz. 1121) grzywnie do 750 000 000 mk. lub karze aresztu do 14 dni na wypadek niemożności zapłacenia grzywny, o ile nie zastosują się do przepisów karnych rozporządzenia w przedmiocie postanowień karnych za wykroczenie przeciw przepisom paszportowym z dnia 21. 5. 1919 (Dz. U. Rzeszy nr. 102 poz. 6861).

Osobnych wezwań do osób nieposiadających paszportów wysyłać się nie będzie. Jako ostateczny termin dla przedłożenia paszportów w tut. urzędzie przez obywateli niemieckich z samego prawa lub na skutek opcji wyznaczam **15 maja 24 r.** a dla optantów jednostronnych **25. 4. 1924 r.** Po upływie wyznaczonego terminu karać będę winnych najwyższym dopuszczalnym wymiarem grzywny lub kary.

Podając to do publicznej wiadomości polecam władzom administracyjnym (pp. Burmistrzowi, Sołtysom i Przełożonym Obszaru dworskich a mianowicie Wójtom) podać to specjalnie osobom zainteresowanym do wiadomości i ścisłego zastosowania się, przyczem należy zwrócić im uwagę na to, że obcokrajowcy jak i obustronni optanci tut. powiatu winni się po paszporty zwrócić do niemieckiego Biura paszportowego w Bydgoszczy a jednostronni optanci (przed władzą polską) do biura paszportowego tut. Urzędu.

T c z e w, dnia 17 marca 1924 r.

St. 3774/23.

Dytkiewicz, starosta.

140)

Obwieszczenie.

Następny kurs podkówniczy w Toruniu rozpocznie się dnia 1. 4. 24 r.

Od kandydatów chcących brać udział w kursie tym, wymaga się ukończenia 19-go roku życia i przedłożenia świadectwa czeladnika kowalskiego. Kurs trwa 3 miesiące, a nauka jest bezpłatna. Koszta utrzymania podczas brania udziału w kursie ponosi kandydat osobiście.

Zgłoszenia na kurs przedkładać należy na ręce technicznego kierownika szkoły podkówniczej p. Dąbrowskiego w Toruniu.

Ogłasza się.

Pp. Sołtysowie i Przełożeni obsz. dworskich ogłaszają to w zwyczajny sposób.

T c z e w, dnia 21 marca 1924 r.

St. 2408/24.

Starosta.

154)

Komunikat.

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 5 lutego 1924 r. wnoszą składki do ubezpieczenia urzędników prywatnych od 1 marca 1924 r. włącznie 20 proc. dodatku na pokrycie dodatków drożyznianych do rent:

Przy rocznym zarobku.	Miesięczna składka.
do 170 fr. zł.	(klasa A) 1,1 fr. zł.
od 170 fr. zł. do 280 fr. zł.	(klasa B) 1,8 fr. zł.
" 280 " " " 400 " "	(" C) 2,8 " "
" 400 " " " 510 " "	(" D) 3,7 " "
" 510 " " " 680 " "	(" E) 4,8 " "
" 680 " " " 850 " "	(" F) 6,1 " "
" 850 " " " 1020 " "	(" G) 7,4 " "
" 1020 " " " 1240 " "	(" H) 8,8 " "
" 1240 " " " 1470 " "	(" J) 10,8 " "

Osoby, których pobory przekraczają kwotę 1470 fr. zł., są przydzieleni do klasy J.

Składki, wymierzone w frankach złotych, uiszczają się w markach polskich po kursie franka waloryzacyjnego w dniu wpłaty.

Zaległe składki do dnia 1 marca 1924 r. przelicza się na franki złote po kursie 1 800 000 mkp., a za zwłokę oblicza się odsetki w wysokości 2 proc. miesięcznie.

Ogłasza się.

T c z e w, dnia 14 marca 1924 r.

U. U. 231/24.

Starosta.

156)

Pomieszczenie dla eksmitowanych robotników.

Z powodu wysiedleń na 1. 4. b. r. ordynarjuszów, powstanie zaognienie stosunków między

ziemianami a pracownikami rolnymi. Będzie to miało miejsce w tych wypadkach, kiedy zwolniony ordynarjusz nie uzyskał pracy w innym miejscu i mogłoby zostać eksmitowany wprost na ulicę.

Wobec tego przypominam wszystkim właścicielom majątków oraz pp. sołtysom i wójtom, że nie dopuszczalnym jest by robotnik chociaż przez jeden dzień miał pozostać bez dachu lub nie miał pomieścić gdzie swych rzeczy.

Według obecnego ustawodawstwa nie wolno pod żadnym warunkiem nikogo bez wyroku sądowego zmusić do opuszczania dotychczas zajmowanego pomieszkania i eksmisje może jedynie wykonać komornik sądowy na podstawie prawomocnego wyroku.

Jeżeli pracodawca nie może robotnikowi, który debrał terminatkę, oddać innego pomieszkania u siebie lub w sąsiedniej gminie, winien robotnika tak długo u siebie zatrzymać aż robotnik gdzie indziej uzyska mieszkanie, lub aż pracodawca uzyska sądowy wyrok eksmisyjny przeciwko robotnikowi. Nadmieniam, iż także po eksmisji miejscowa władza policyjna (wójt) postarać się musi równocześnie o nowe mieszkanie dla robotnika w ten sposób, że eksmitowany robotnik natychmiast dostanie się do nowego mieszkania, w innym razie umieszczony być musi w miejscu.

Polecam pp. Wójtom pod rygorem odpowiedzialności osobistej by od powyższych wskazówek w żadnym wypadku nie odstępowali, przede wszystkim by nie przykładali ręki do usuwania robotników z mieszkań dotychczasowych w drodze administracyjnej, zaś w razie wyroku eksmisyjnego należy poczynić starania umieszczenie robotnika natychmiast w odpowiednim mieszkaniu.

Ponieważ także zachodzą jeszcze dotychczas wypadki, że władze policyjne polecają robotnikom bezdomnym udania się w celu wyznaczenia im schroniska do tutejszego Wydziału Powiatowego, zaznaczam wobec tego, że obowiązek ten mają według ustawy o ogólnym zarządzie Kraju z dnia 30. 7. 1883 r. urzędy policyjne (Burmistrz i Wójtowie).

W miejscowościach odległych od urzędu policyjnego zobowiązani są do wykonania tej czynności władze miejscowe t. j. sołtysi i przełożeni obszarów dworskich, którzy według § 90 ordynacji gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. w wypadkach nie cierpiących zwłoki, mają prawo i obowiązek wydawać zarządzenia należące do kompetencji władzy policyjnej. Przy wyznaczeniu pomieszkania dla bezdomnych należy właścicielom domostwa jako i osobie której pomieszczenie przeznaczono, zaznaczyć, że pomieszczenie jest tymczasowe, i że ludzie ci mają obowiązek starać się o inne pomieszczenie. Obowiązek dostarczenia pomieszczeń mają władze policyjne miejscowe dopiero z chwilą, gdy ludzie są z pomieszkania wy-

daleni przez Komornika Sądowego. Dla Komorników sądowych przytém obowiązują przepisy pruskiego Miinstra Sprawiedliwości z dnia 10. 12. 1918 r. (Allgemeine Verfügung betreffend das Verfahren der Gerichtsvollzieher bei den Räumungen von Wohnungen im Wege der Zwangsvollstreckung). Wedle odnośnych przepisów muszą Komornicy Sądowi przed wykonaniem eksmisji przekonać się, czy osoby podlegające eksmisji mają inne odpowiednie pomieszczenie a w razie wątpliwości muszą się zwrócić przed wykonaniem wyroku do właściwej władzy policyjnej. Pracodawcy dobrze postąpią, jeżeli spowodują nowo przyjętych robotników, by na starych miejscach pracy tak długo pozostali, aż opróżnią się mieszkania robotników, którzy odebrali terminatki.

Pp. Sołtysi i przełożeni obszarów dworskich ogłoszą powyższe natychmiast w zwykły sposób.

T c z e w , dnia 21 marca 1924 r.

3396 4 St.

Starosta.

157)

Obwieszczenie.

Pan Oficer ewidencyjny żali się, że pp. Burmistrz tczewski, sołtysi i przełożeni obszarów dworskich nie przestrzegają mego obwieszczenia z dnia 18. 10. 23 r. — Oręd. Urzędowy str. 311 — i nie donoszą Mu o każdej zmianie stałego miejsca pobytu i o zgonie rezerwistów. Powoduje to rozległą i kosztowną korespondencję, któraby się nie odbywała, gdyby urzędnicy meldunkowi wypełniali swą powinność.

Wzywam zatem do niezwłocznego donoszenia p. Oficerowi Ewidencyjnemu tych zmian, abym nie potrzebował wdrażać postępowania dyscyplinarnego za niedbałą służbę.

T c z e w , dnia 2 kwietnia 1924 r.

St. 2-56/24.

Starosta.

158)

Obwieszczenie

Strzelnica, Stanisławie, i Szpegawa należą do pierwszego obwodu kominiarskiego.

T c z e w , dnia 2 kwietnia 1924 r.

St. 1870-24

Starosta.

159)

Sprzedaż koni wojskowych.

Komenda Uzupelnień Koni nr. 22. Grudziądz sprzedaje drogą publicznej licytacji większą ilość koni wojskowych dnia 25 kwietnia b. r. o godz. 9-tej w Grudziądzu, na placu ćwiczeń przy koszarach gen. Hallera, ulica Lipowa 14-22, i dnia 29 kwietnia b. r. o godz. 9 w Gniewie na rynku.

T c z e w , dnia 3 kwietnia 1924 r.

St. 3938-24.

Starosta.

160)

Obwieszczenie.

Na majątku p. Mac Lean w Rościszewie wybuchła zaraza świń.

T c z e w , dnia 7 kwietnia 1924 r.

4188-24 St.

Starosta.

161)

Obwieszczenie.

Wysiedlenia z pasa granicznego.

Dekretem z dnia 1. 3. 24 r. wysiedlił p. Wojewoda Poleski Czubika Siemianowa, mieszkańca wsi Snowidowicze pow. Sarneński, karanego za nielegalne przekroczenie granicy, na przeciąg 3 lat z 30 km. pasa granicznego.

Pp. Burmistrz, Sołtysi i Przełożeni obszarów dworskich nie przyjmą Czubika do swych gmin i powiadomią mnie natychmiast o jego pojawieniu.

T c z e w , dnia 2 kwietnia 1924 r.

St. 3761-24.

Starosta.